

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

OLOT, 13 de Novembre de 1915

Fulla extraordinària

Preus de subscripció

Olot, any. 2'50 ptes.

Fora, „ 3'00 „

Número solt 10 céntims

Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigitá

tota la correspondencia.

No 's retornen els originals

CAMPANYA ELECTORAL

«Que el fi de la controversia o de la disputa
no sia la victoria, sinó la millora.»

Josep Joubert. Trad. Xenius.

EXPLICACIONS

Una objecció, potser la única, que s'ha oposat, amb apariències de lògica, a nostra campanya electoral i a la candidatura de la Lliga Regionalista és la valentia amb que una i altra s'han manifestat.

Es lo que algunes persones amigues ens han dit: ¿com és que vosaltres essent la primera vegada que preneu part en unes eleccions amb personalitat definida i lliure, no comptant, com no se sàpiga que compteu, amb forces pròpies suficients per a treure una majoria, teniu l'atreviment de presentar-la i de senyalar-li una actuació municipal de tanta volada?

Una explicació senzilla i absolutament sincera donarà claretat a nostra actitud realment valenta. Explicació que, altrament, ja està indicada en el pensament joubertià qua ha servit de lema a nostra campanya.

Si la Lliga Regionalista fos un nucli polític, rebrot de un partit com tots els altres, amb acció limitada a una aspiració particularista o fragmentaria; si la Lliga Regionalista fos una comunitat política que exigís a sos col·laboradors renuncies i actituds rígides; si la Lliga Regionalista

aspirés a una utilitat exclusivament partidista; si la Lliga Regionalista fos, simplement, lo que s'entén per un partit, o sucursal de un partit, estaria molt posada en raó l'objecció a que ens hen referit, i la present campanya podria ésser calificada d' excessivament optimista.

Però la Lliga Regionalista forma part de una organització que més que un partit és una Escola; i Escola avalada per homes excepcionals, entre els quals s'hi compten eminències en totes les disciplines; per obres de govern que sobrepassen el nivell usual; i, principalment, per l'esperit genuí i autèntic de les més preuades virtuts de la raça catalana.

Aixís, no és de estranyar que quan la nostra Lliga Regionalista s' ha vist lliure, per impuls agè, de les trabes que la tenien encongida, s' hagi manifestat amb unes ansies de vida i de plenitud la força de la qual no rau precisament en el nombre de sos homes, sinó en l' exuberancia de son esperit sadollat de l' essència vivificadora de la Escola a que pertany.

Perxò nostra Lliga Regionalista ha midat les seves forces amb l' optimisme de son esperit, i—